

28/04/2016 ಪ್ರಾತಃಮುರುಂ ಹಂಶಾಂತಿ ಬಾಪೋದಾದಾ ಮುಧುಬನ

“ಮುಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ – ನೀವು ಹೊಗೆಂಜಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸುಖ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ಹೂವಿನಂತಹ ಮಕ್ಕಳು ಮುಖದಿಂದ ರತ್ನಗಳನ್ನು ಹೊರಹಾಕುತ್ತಾರೆ”

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಹೂವಾಗುವ ಮಕ್ಕಳಪ್ರತಿ ಭಗವಂತನು ಯಾವ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಅವರು ಸದಾ ಸುಗಂಧಭರಿತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ?

ಉತ್ತರ: ಈ ನನ್ನ ಹೂವಿನಂತಹ ಮಕ್ಕಳೇ – ನೀವು ನಿಮ್ಮಿಲ್ಲ ನೊಂದಿಕೊಳ್ಳ, ನನ್ನಿಲ್ಲ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಆಸುರಿ ಅವಗುಣಗಳರಾಗಿ ಮುಕ್ಕು ಇಲ್ಲವೆ? ಒಂದುವೇಳೆ ಒಳಗೆ ಅಂತಹ ಮುಕ್ಕು ಇದ್ದರೆ ಬೀರೆಯವರ ಅವಗುಣದೊಂದಿಗೆ ದ್ವೀಷ ಬರುತ್ತದೆ, ಅದೇರೀತಿ ತಮ್ಮ ಆಸುರಿ ಅವಗುಣದ ಜೊತೆ ದ್ವೀಷಿಸಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಆ ಮುಕ್ಕು ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮನ್ನು ನೊಂದಿಕೊಳ್ಳ, ಮನಸಾ-ವಾಚಾ-ಕರ್ಮಣ ಯಾವುದೇ ವಿಕರ್ಮವಂತೂ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲವೆ ಯಾವುದರಿಂದ ಶಿಕ್ಷಿಯನ್ನನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಹಂಶಾಂತಿ. ಆತ್ಮೀಯ ಮಕ್ಕಳಪ್ರತಿ ಆತ್ಮೀಯ ತಂದೆಯು ಕುಳತು ತಿಳಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರಾವಣರಾಜ್ಯವಾಗಿರುವ ಕಾರಣ ಮನುಷ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ದೇಹಾಭಮಾನಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ ಆದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ಕಾಡಿನ ಮುಕ್ಕಳಿಗಳಿಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಬೀಳದ್ದಿನ ತಂದೆಯು ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಮುಕ್ಕಿನಿಂದ ಹೂವಾಗುತ್ತಿದ್ದಿರಿ, ಕೆಲಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಹೂವಾಗುತ್ತಾ-ಆಗುತ್ತಾ ಮಾಯೆಯು ಮುಕ್ಕಿನಾಗಿ ಮಾಡಿಜಡುತ್ತದೆ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮುಕ್ಕಿನ ಕಾಡಿಂದ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲ ಅನೇಕಪ್ರಕಾರದ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ರೀತಿಯಿರುವ ಮನುಷ್ಯರಿದ್ದಾರೆ. ಮನುಷ್ಯರಂತೆಯೇ ಇರುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಪ್ರಾಣಿಗಳಂತೆ ಜಗತ್ವಾದುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಮನಮನೆಯಲ್ಲ ಜಗತ್ವಪುಂಬಾಗಿದೆ. ವಿಷಯನಾಗರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಇದ್ದಾರೆ, ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚವು ದೊಡ್ಡ ವಿಷದ ಸಾಗರವಾಗಿದೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರು ಮುಕ್ಕಿಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಪತಿತ, ಭೂಷಾಜಾರಿ ಪ್ರಪಂಚವೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ನೀವು ಮುಕ್ಕಳಿಗಳಿಂದ ಹೊಗೆಂಜಾಗುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ತಂದೆಯನ್ನು ಭಗವಂತನೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ – ಗೀತೆಯಲ್ಲ ಜಾನಿದ ಮಾತುಗಳವೇ ಅಂದಮೇಲೆ ಮನುಷ್ಯರ ಜಲನೆಯು ಹೇಗಿದೆ ಎಂದು ಭಾಗವತದಲ್ಲಿ ವಣಣನೆಯಿದೆ. ಏನೇನೆಲ್ಲಾ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಬರೆದುಬಣಿದ್ದಾರೆ! ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆಯೇ! ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿಂತೂ ಹೂವಿನ ತೋಣವಿರುತ್ತದೆ. ಈಗ ನೀವು ಹೊಗೆಂಜಾಗುತ್ತಿದ್ದಿರಿ, ಹೊಗೆಂಜಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಮುಕ್ಕಳಿಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ಇಂದು ಬಹಳ ಜೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತೆ ಮಾಯೆಯು ಜರುಗಾಳಯು ಬಂದುಜಡುತ್ತದೆ, ಕುಳತು-ಕುಳಿದ್ದಂತೆಯೇ ಮಾಯೆಯು ಎಂತಹ ಫೀತಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ! ನಾನು ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೀಕರನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ತಂದೆಯು ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೀಕರಾಗಿದ್ದೆವೆಂದು ಭಾರತದವರೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಲಕ್ಷ್ಮಿ-ನಾರಾಯಣರ ರಾಜ್ಯವಿತ್ತು, ಇದು ನೆನ್ನೆಯ ಮಾತಾಗಿದೆ. ವಜ್ರ-ಪ್ರೇಡೂಯಂಗಳ ಮಹಲುಗಳತ್ತು, ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಾನ ಹೂದೋಣವೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಇಲ್ಲಯೇ ಕಾಡಿದೆ ಅಂದಾಗ ಮತ್ತೆ ಇಲ್ಲಯೇ ತೋಣವಾಗಿಬೇಕಲ್ಲವೇ. ಭಾರತವು ಸ್ವರ್ಗವಾಗಿತ್ತು, ಅದರಲ್ಲಿ ಹೊಗೆಂಜಾಗಿ ಹೊಗಳಿದ್ದವು. ತಂದೆಯು ಹೂದೋಣವನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಹೂವಾಗುತ್ತಾ-ಆಗುತ್ತಾ ಸಂಗದೋಣದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಹಾಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ಸಾಕು ಬಾಬಾ, ನಾವಂತೂ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮಾಯೆಯ ಶೋನೆಂಡುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ. ಇಲ್ಲಂತೂ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಶಾಂತಿಯಿದೆ, ಈ ಸಂಪೂರ್ಣಪ್ರಪಂಚವು ಒಂದು ಕಾಡಾಗಿದೆ, ಕಾಡಿಗ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಬೆಂಕಿ ಜೀಳಲದೆ. ಕಾಡಿನಲ್ಲಿರುವವರೂ ಸಹ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ. ೫೦೦೦ ವರ್ಷಗಳ ಮೌದಿಲನಂತರೆಯೇ ಈಗಲೂ ಸಹ ಬೆಂಕಿ ಹತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲದೆ ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಮಹಾಭಾರತ ಯುದ್ಧವೆಂದು ಹೆಸರಿಸಿದ್ಲಾಗಿದೆ. ಅಂತಿಮ ಬಾಂಜನ ಯುದ್ಧವು ಮೊದಲು ಯಾದವರಿಂದಲೇ ಆಗುತ್ತದೆ, ಅದೂ ಸಹ ಗಾಯನವಿದೆ. ವಿಜಾಂಜಿನದಿಂದ ಬಾಂಬುಗಳ ಮಾಡಿದರು, ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಥಿಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಹೊಳ್ಳಿಯಂದ ಯಾವುದೇ ಒನಕೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ನೀವು ನೊಂಡುತ್ತಿರಿ – ವಿಜಾಂಜಿನದಿಂದ ಬಾಂಬು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಕೇವಲ ಎರಡು ಬಾಂಬನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದರಿಂದಲೇ ಎಷ್ಟೊಂದು ಪಟ್ಟಣಗಳು ನಾಶವಾಯಿತು, ಎಷ್ಟೊಂದು ಜನ ಮರಣಹೋಂದಿದರು, ಎಷ್ಟೊಂದು ನಷ್ಟವಾಯಿತು. ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕೊಣಗಟ್ಟಲೇ ಮನುಷ್ಯರಿದ್ದಾರೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿ ಹತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವುದಿದೆ. ತಂದೆಯಂತು ದಯಾಹೃದಯಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಎಲ್ಲರ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲವೇ. ಅವರೆಲ್ಲಾ ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ? ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ನೊಂಡುತ್ತಾರೆ – ಬೆಂಕಿಜಿಳುತ್ತಿದೆ ಎಂದರೆ ಮತ್ತೆ ತಂದೆಯ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ಸರ್ವರ ಸದ್ಗತಿದಾತ, ಪುನರ್ಜಣನ್ನು ರಹಿತನಾಗಿದ್ದಾರೆ ನಂತರ ಅವರನ್ನು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ ಎಂದು ಹೇಳಬಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ನೀವು ಸಂಗಮಯಿಗಳಾಗಿದ್ದಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜಾಳನವಿದೆ. ಮಿತ್ರಸಂಬಂಧಿಗಳ ಜೊತೆ ನಿಭಾಯಿಸಬೇಕಲ್ಲವೇ. ಅವರಲ್ಲ ಅಸುರಿಗುಣವಿದೆ, ನಿಮ್ಮಿಲ್ಲ ದ್ವೀಪಿಗುಣವಿದೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಅನ್ಯರಿಗೂ ಇದನ್ನು ಕಲಾಸುವುದೇ ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ, ಮಂತ್ರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇಲೇ ಇರಬೇಕು. ಪ್ರದರ್ಶನಿಯ ಮುಖಾಂತರ ನೀವು ಎಷ್ಟೊಂದು ತಿಳಸುತ್ತಿರಿ, ४४ ಜನ್ಮಗಳು ಭಾರತವಾಸಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ತಂದೆಯು

ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ದೇವತೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಅಂದರೆ ಸರಕವಾಸಿ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ದೇವತೆಗಳು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ, ಈಗ ತಮಗೆ ಆಸುರಿಗುಣಗಳ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚೆ ಬರಬೇಕು. ಈಗ ನನ್ನಾಲ್ಲಿ ದೇವಿಗುಣಗಳು ಎಷ್ಟು ಬಂದಿದೆ, ನನ್ನಾಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಆಸುರಿ ಗುಣವಿಲ್ಲವೆ? ಮನಸಾ-ವಾಚಾ-ಕರ್ಮಣಾದಿಂದ ಯಾವುದೇ ಆಸುರಿ ಕಾಯುವಾಗಿಲ್ಲವೆ? ನಾವು ಮುಖ್ಯಗಳಿಂದ ಹೂಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆಯೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೆ? ತಂದೆಯು ಮಾಲೀಕನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ನಿಂತು ಬ್ರಹ್ಮಾಕುಮಾರ-ಕುಮಾರಿಯರು ಮಾಲಗಳಾಗಿದ್ದಿರೆ. ವಿಧವಿಧವಾದ ಮಾಲಗಳಿರುತ್ತಾರೆ, ಕೆಲವರು ಬುದ್ಧಿಹೀನರಿರುತ್ತಾರೆ ಅವರು ಅನ್ಯರನ್ನು ತಮ್ಮನೆಂದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪ್ರದರ್ಶನಿಯಲ್ಲ ಮಾಲೀಕನಂತೂ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಮಾಲಗಳು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮಾಲಯು (ಬ್ರಹ್ಮಾ) ಶಿವತಂದೆಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಿಂತು ಮಾಲಗಳು ಸೇವೆ ಮಾಡಲು ಹೋಗುತ್ತಿರೆ, ಒಳ್ಳೊಳ್ಳಿಯ ಮಾಲಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಕರೆಸುತ್ತಾರೆ. ತಿಳಿವಳಕೆಯಲ್ಲಿದವರನ್ನು ಕರೆಯಬೇಡಿ ಎಂದು ತಂದೆಯೂ ಸಹ ತಿಂಬಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ಹೆಸರನ್ನಿಂತೂ ತಿಂಬಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಥಡ್‌ಕ್ಲಾನ್ ಮಾಲಗಳೂ ಸಹ ಇರುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ. ಮಾಲೀಕನಿಗೆ ಯಾರು ಒಳ್ಳೊಳ್ಳಿಯ ಹೂಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ ಅವರನ್ನೇ ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರಮೇಲೆ ಮಾಲೀಕನಿಗೆ ಬುಷಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಬಾಯಿಂದ ಸದಾ ರತ್ನಗಳೇ ಹೋರಬಂತ್ತದೆ. ಕೆಲವರ ಬಾಯಿಂದ ರತ್ನದ ಬದಲಾಗಿ ಕಲ್ಲುಗಳು ಹೋರಬಂದರೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ! ಶಿವನ ಮೇಲೆ ಎಕ್ಕದಹೂವನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ. ಕೆಲವರು ಬೀರೆ ಹೂವನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ನಡವಳಕೆ ನೋಡಿ ಹೇಗಿದೆ! ಮುಖ್ಯಗಳನ್ನೂ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ, ಮುಖ್ಯಗಳನ್ನೂ ಹಾಕಿ ನಂತರ ಕಾಡಿಗೆ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಸತೋಪ್ರಧಾನರಾಗುವ ಬದಲಾಗಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ತಮೋಪ್ರಧಾನರಾಗಿಬಂಡುತ್ತಾರೆ. ಮುಂದೆ ಅವರ ಗತಿಯೇನಾಗಬಹುದು! ನಾನೊಬ್ಬನೇ ನಿಷ್ಠಾಮಿ, ಪರೋಪಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆಂದು ತಂದೆಯು ತಿಂಬಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪರೋಪಕಾರವನ್ನು ಭಾರತದವರ ಮೇಲೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಯಾರು ನಮ್ಮಮೇಲೆ ಬಹಳ ನಿಂದನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಇದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸ್ವರ್ಗಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ತಿಂಬಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಾರಿಗಾದರೂ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನಾವಂತೂ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಅರೆ! ಸ್ವರ್ಗವಂತೂ ಸತ್ಯಯಿಗದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ. ಕಾಯಿಗದಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಗವೆಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿತು! ಕಾಯಿಗವನ್ನು ನರಕವೆಂದೇ ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಹಳೆಯ, ತಮೋಪ್ರಧಾನ ಪ್ರಪಂಚವಾಗಿದೆ, ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗವು ಎಲ್ಲರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಸ್ವರ್ಗವು ಆಕಾಶದಲ್ಲದೆ ಎಂದು ತಿಂಡುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ದಿಲ್ಬಾಡಾ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಮೇಲೆ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಕಳಗೆ ತಪಸ್ಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂತಹವರು ಸ್ವರ್ಗಸ್ಥರಾದರೆಂದು ಮನುಷ್ಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವರ್ಗವೆಲ್ಲದೆ? ಎಲ್ಲರೂ ಸ್ವರ್ಗಸ್ಥರಾದರೆಂದು ಹೇಳಿಬಂದುತ್ತಾರೆ. ಇದು ವಿಷಯಸಾಗರವಾಗಿದೆ, ಕ್ಷೀರಸಾಗರವನ್ನು ವಿಷ್ಪುರಿಗೆ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಪೂಜಿಗಾಗಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೊಳವನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದರಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಪುವನ್ನು ಕೂರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ನಿಂತು ಮಕ್ಕಳು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿರೆ ಎಲ್ಲ ಹಾಲನ ನದಿಗಳೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಈಗ ನಿಂತು ಮಕ್ಕಳು ಹೂಗಳಾಗುತ್ತಿರೆ. ಇವರಂತೂ ಮುಖ್ಯಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಜೆಲನೆಯು ಎಂದೂ ಇರಬಾರದು ಸದಾ ಹೂವಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಪುರುಷಾಧ್ರ ಮಾಡಿ. ಮಾಯೆಯು ಮುಖ್ಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಬಂಡುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಬಹಳ ಸಂಭಾಲನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಂಬಿಸುತ್ತಾರೆ - ಗೃಹಸ್ಥವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿದ್ದ ಕರುಳಪ್ಪಣಿ ಸಮಾನ ಪವಿತ್ರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಾಲಯು ಮುಖ್ಯಗಳಿಂದ ಹೂವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಅಂದಾಗ ನಾವು ಎಷ್ಟು ಹೂವಾಗಿದ್ದೇವೆಂದು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹೂಗಳಿಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡಲು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಬಾಬಾ, ಗುಲಾಜ ಹೂಗಳನ್ನೇ ಕಳುಹಿಸಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಯಾರು ಎಂತಹ ಹೂಗಳಿಂದ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ. ನಾನು ನಿಮಗೆ ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಾಯಿಲ್ಲ ಬರುತ್ತೇನೆ, ಇದು ಸತ್ಯನಾರಾಯಣನ ಕಢೆಯಾಗಿದೆ, ಸತ್ಯಪ್ರಜೀಗಳ ಕಢೆಯಲ್ಲ. ರಾಜ-ರಾಣಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದರೆ ಪ್ರಜೀಗಳೂ ಆಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ತಿಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ನಿಂತು ತಿಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದಿರೆ - ಯಥಾರಾಜ-ರಾಣಿ ತಥಾ ಪ್ರಜಾ ಹೇಗಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು. ಬಡವರಬಳಿ 2-5 ರೂಪಾಯಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂದಮೇಲೆ ಏನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ! ನಾವಿರ ರೂ ಕೊಡುವವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಸಿಗುತ್ತದೆಯೋ ಅಷ್ಟೇ ಬಡವರಿಗೂ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ಈ ಭಾರತವು ಬಡರಾಷ್ಟ್ವವಾಗಿದೆ. ಯಾರಿಗೂ ಸಹ ನಾವು ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆಂದು ತಿಂಡಿಲ್ಲ. ದೇವತೆಗಳ ಮಹಿಮೆಯನ್ನಿಂತೂ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಏನೂ ತಿಂಡುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಬುಲ್ಬುಲ್ ಕಂತಪು ಎಷ್ಟು ಮಧುರವಾಗಿದೆ ಆದರೆ ಅಥವಾ ಗೆಂಗೆ ಇಲ್ಲ. ಇತ್ತೀಚೆಗಂತೂ ಗೀತೆಯನ್ನು ಹಾಡುವವರು ಬಹಳಷ್ಟು ಮಂದಿಯದ್ದಾರೆ, ಮಾತೆಯರೂ ಬಹಳಷ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಗೀತೆಯಿಂದ ಯಾವ ಧರ್ಮಸ್ಥಾಪನೆಯಾಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನಿಂತೂ ತಿಂಡೆ ಇಲ್ಲ. ಏನೋಽ ಸ್ವಲ್ಪ ರಿಧಿಸಿಧಿಯಿಂದ ತೋರಿಸಿದರೆ ಇವರೇ ಭಗವಂತನೆಂದು ತಿಂಡುಬಂಡುತ್ತಾರೆ. ಪತಿತ-ಪಾವನ ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಪತಿತರಾದರಲ್ಲವೆ. ವಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದೇ ನಂಬರ್ ಪತಿತತನವಾಗಿದೆ, ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚದೇ ಪತಿತವಾಗಿದೆ, ಪತಿತ-ಪಾವನ ಬಾ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಗುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಅವರು ಬರಬೇಕೋ ಅಥವಾ ಗಂಗಾನ್ನಾನಿಂದಿಂದಲೇ ಪಾವನರಾಗಬಹುದೇ? ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ದೇವತೆಗಳಾಗಲು ಎಷ್ಟೊಂದು ಪರಿಶ್ರಮಪಡಬೇಕಾಗುವುದು. ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನಿಂತು ಮುಖ್ಯಗಳಿಂದ ಹೂಗಳಾಗುತ್ತಿರೆ.

ಬಾಯಿಂದ ಎಂದೂ ಕಲ್ಲುಗಳು ಬರಬಾರದು, ಹೊಗಳೇ ಆಗಿ. ಇದು ವಿದ್ಯೇಯಾಗಿದೆಯಲ್ಲವೇ. ನಡೆಯುತ್ತಾ-ನಡೆಯುತ್ತಾ ಈ ರೀತಿ ಗ್ರಹಜಾರ ಸುಳ್ಳತ್ವಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ನಂತರ ಅನುತ್ತೀರ್ಣರಾಗಿಜಡುತ್ತಾರೆ. ಸಂಪೂರ್ಣ ಭರವಸೆಯಲುವರೆರಿಂದ ಭರವಸೆಯಲ್ಲದಂತಾಗಿ ಮತ್ತೆ ತಂದೆಯ ಬಳ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇಂದ್ರಸಭೆಯಲ್ಲ ಪತಿತರು ಬರಲು ನಾಧ್ಯವೇ! ಇದು ಇಂದ್ರಸಭೆಯಲ್ಲವೇ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣಿಯ ಯಾರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರ ಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯದೆ. ವಿಕಾರದಲ್ಲ ಹೋದರೆಂದರೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಿಯ ಮೇಲೂ ಹೋರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಬಹಕ ಎಜ್ಞರವಹಿಸಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮುಂದಹೋದಂತೆ ನಾಧು-ಸಂತರೆಲ್ಲರೂ ನಾಲಾಗಿ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇಂಷ್ಟ್ರಿಯಲ್ಲಾಮಹಕರ ಹೆಸರಂತೂ ಇದೆಯಲ್ಲವೇ. ಮುಕ್ತಾಗಿ ಬಹಕ ವಿಶಾಲವಾದ ಬುದ್ಧಿಯರಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಿಂತು ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ತಿಳಿಸಿ, ಭಾರತವು ಹೂದೋಣವಾಗಿತ್ತು ಅದರಲ್ಲ ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳಿಂದು, ಈಗಂತೂ ಮುಕ್ತಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಿಮ್ಮಾಲ್ಲಿ ಈ ವಿಕಾರಗಳವೇಯಲ್ಲವೇ. ರಾವಣರಾಜ್ಯವೆಂದರೆ ಕಾಡಾಗಿದೆ. ಈಗ ತಂದೆಯು ಬಂದು ಮುಕ್ತಾಗಳಿಂದ ಹೂವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು - ನಾವು ಗುಲಾಜಿ ಹೊಗಿಂಬಾಗಲಲ್ಲವೆಂದರೆ ಎಕ್ಕದಹೂ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಶಿವತಂದೆಯ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ಕೃಪೆ ತೋರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೃಪೆಯನ್ನಿಂತೂ ತಮ್ಮಮೇಲೆ ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈಗ ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ತೋಣದಲ್ಲ ಯಾರೇ ಹೋದರೂ ಸುಗಂಧಭರಿತವಾದ ಹೂವನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾರೆ, ಎಕ್ಕದ ಹೂವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾರೆಯಿ? ಇದು ಹೊಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನವಿರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ, ಇದೂ ಸಹ ಹೊಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನವಿಯಾಗಿದೆ. ಬಹಕ ದೊಡ್ಡ ಬಹುಮಾನ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ದೊಡ್ಡ ಘನ್ಯೋಕ್ಲಾನ್ ಹೂವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬಹಕ ಮಧುರವಾದ ನಡಿಗೆಯರಬೇಕಾಗಿದೆ, ಕೊರ್ಲಿಂಗಿಂಜ ಜೊತೆ ಬಹಕ ನಮ್ಮವಾಗಿರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ನಾವು ಪವಿತ್ರರಾಗಿ ಪವಿತ್ರಪ್ರಪಂಚದ ಮಾಲೆಕರಾಗಲು ಬಯಸುತ್ತೇವೆ, ಯುತ್ಕಿಗಳಿಂತು ಬಹಕ ಇವೆ. ಮಾತೆಯರ ಬಳ ಬಹಕ ಯುತ್ಕಿಗಳರುತ್ತವೆ. ಯುತ್ಕಿಯಿಂದ ಪವಿತ್ರರಾಗುವ ಪುರುಷಾಧಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಭಗವಾನುವಾಚ - ಕಾಮ ಮಹಾಶತ್ವವಾಗಿದೆ, ಪವಿತ್ರರಾಗುವುದರಿಂದ ಸತ್ಯೋಪದಾನರಾಗಿಜಡುತ್ತೀರಿ ಅಂದಮೇಲೆ ಭಗವಂತನು ಹೇಳಿದಮಾತನ್ನು ನಾವು ಕೇಳಬಾರದೇ! ಎಂದು ನಿಂತು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಯುತ್ಕಿಯಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಬಜಾರ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೆಕರಾಗಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಹನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಏನಾಗುವುದು! ನಿಂತು ನಿಮಗೊಂಡ್ರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ, ಅವರು ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಪುರುಷಾಧಿವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯನ್ನು ಮರಿಯುವುದರಿಂದಲೇ ಕೆಳಗೆ ಜೀಜುತ್ತಾರೆ ನಂತರ ನಾಜಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆ ದೇವತೆಗಳಾಗುವಿರಿ. ಒಳ್ಳೆಯದು-

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಹೋಗಿ ಮರಿಷಿಸಿಕ್ಕಿರುವ ಮುಕ್ತಾಂತರ್ಪತಿ ಮಾತಾಹಿತಾ ಬಾಹ್ಯದಾದಾರವರ ನೆನಪು, ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮಿಕ ಮುಕ್ತಾಗಿ ಆತ್ಮಿಕ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತೇ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:-

1. ಮಾಯೆಯ ಗ್ರಹಜಾರದಿಂದ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿರಲು ಸದಾ ಬಾಯಿಂದ ಜ್ಞಾನರತ್ನಗಳೇ ಹೊರಬರುತ್ತಿರಬೇಕು. ಸಂಗದೋಷದಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.
2. ಸುಗಂಧಭರಿತವಾದ ಹೂವಾಗಲು ಅವಗುಣಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತಿರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ಬಹಕ ನಮ್ಮರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕಾಮಮಹಾಶತ್ವವಿನಿಂದ ಎಂದೂ ಸೋಲಬಾರದು. ಯುತ್ಕಿಯಿಂದ ಸ್ವಯಂನ್ನು ಪಾರು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಪರದಾನ: - ನಿರಾಕಾರರಿಂದ ಸಾಕಾರ - ಈ ಮಂತ್ರದ ಸ್ವಾತಿತ್ವಿಯಿಂದ ಸೇವೆಯ ಪಾತ್ರ ಅಭಿನಯಸುವಂತಹ ಆತ್ಮೀಯ ಸೇವಾಧಾರಿ ಭವ

ಹೇಗೆ ತಂದೆ ನಿರಾಕರರಿಂದ ಸಾಕಾರರಾಗಿ ಸೇವೆಯ ಪಾತ್ರ ಅಭಿನಯಸುತ್ತಾರೆ ಅದೇರೀತಿ ಮುಕ್ತಾಂತೂ ಸಹ ಈ ಮಂತ್ರದ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಸ್ವಾತಿತ್ವಿಯಲ್ಲಿಡುತ್ತಾ ಸೇವೆಯ ಪಾತ್ರ ಅಭಿನಯಸ ಬೇಕು. ಈ ಸಾಕಾರ ಸೃಷ್ಟಿ, ಸಾಕಾರ ಶರೀರ ಸ್ವೇಜ್ಜ್ ಆಗಿದೆ. ಸ್ವೇಜ್ಜ್ ಆಧಾರವಾಗಿದೆ, ಪಾತ್ರಧಾರಿ ಆಧಾರ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಮಾಲೆಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸ್ವಾತಿತ್ವಿಯಿಂದ ನಾಗ್ರಾ ಆಗಿ ಪಾತ್ರ ಅಭಿನಯಸಿದಾಗ ಸೇನ್ಸನ್ ಜೊತೆ ಎಸೇನ್ಸಫ್ಲೂ, ಆತ್ಮೀಯ ಸೇವಾಧಾರಿಯಾಗಿಜಡುವರು.

ಸ್ವೇಜ್ಜನ್: - ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಆಟ ಸೋಂಡುವಂತಹವರೇ ಸಾಕ್ಷಿ ದೃಷ್ಟಿ ಆಗಿದ್ದಾರೆ.